

at man tegner en helbredsforsikring, måske som en del af kapitalpensionen osv., lod det gå den vej rundt; altså stadig væk, hvis det var en generel ordning, så synes jeg, det var den måde, det skulle være på.

En anden ting, som er sådan en slags mellemting, kunne være, at virksomheder kunne vælge, hvis det ikke var generelle ordninger, at betale for behandling af en medarbejder og ikke have ret til fradrag i skatten, altså betale det af egenkapitalen for nu at sige det på den måde. Til gengæld skulle medarbejderen heller ikke beskattes af beløbet. Det er, synes jeg, en middelløsning i forhold til det, der ligger her.

Men det var bare nogle overvejelser. Vi regner ikke med at stemme for det forslag her, så skal der laves rigtig meget om på det, og det anser vi vel ikke for sandsynligt. Men hvis det skulle være generelt, synes vi, at så kunne der godt strikkes lidt mere på betingelserne.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Nu nævner hr. Ole M. Nielsen forsikringsselskaberne som en mulighed, man kunne udvide med. Så vil jeg blot spørge, om hr. Ole M. Nielsen kan bekræfte, at en af de ting, som regeringen også helt specifikt har taget ud til forskel fra alkoholafvænningsen, er, at fagforeninger og pensionskasser altså med det her lovforslag heller ikke har mulighed for at tilbyde sygdomsbehandling. Jeg vil godt have, at hr. Ole M. Nielsen bekræfter det, men jeg vil også godt høre Kristeligt Folkepartis stillingtagen til, at man helt specifikt har taget lige nøjagtig disse grupper ud.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jamen det er vistnok korrekt, og det kan jeg ikke støtte. Jeg har egentlig ikke hæftet mig ved det, for jeg må indrømme, at da jeg så, hvad det her handlede om, kom jeg lidt let om ved at finde ud af, at det her skulle jeg afvise. Så er det ikke altid, man får tid til at læse så grundigt på det hele, men jeg tænker, at det, fru Brinck siger, er rigtigt.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Må jeg allerførst sige tak for mange positive bemærkninger til nærværende lovforslag. Jeg er selvsagt helt opmærksom på, at der er mange spørgsmål i dette forslag, som påkalder sig en grundigere behandling i Folketingets Skatteudvalg.

Derfor vil jeg også gøre mine bemærkninger her rimelig korte. Jeg synes, at de synspunkter, vi har fået, meget klart tilkendegiver, hvad det er for nogle holdninger, som de enkelte partier har.

Kl. 16.20

Allerførst var der en diskussion, som gik på, om det her er noget, der indskrænker, og det synes jeg er en diskussion værd. Som sagt er der jo ikke voldsomt meget erfaring på dette felt, men der er på ét område: Der er på alkoholområdet en vis erfaring. Og den erfaring tilsiger i hvert fald mig – den research, jeg har lavet, det indtryk, jeg har, for nu ikke at være alt for præcis – at omfanget af arbejdsgiverbetalte alkoholbehandlinger er steget i de senere år. Jeg mener, dette tilskrives, ikke lovændringen fra 1999, men derimod en generel udvikling i samfundet med større fokus på alkoholproblemer.

Arbejdsgiveren betaler næsten altid direkte for behandlingerne og ikke via forsikringsordninger. Dette skyldes måske kravet om, at forsikringsordninger skal gælde for alle medarbejdere, og at mange arbejdsgivere så siger, jamen altså det er bedre for virksomheden at betale direkte.

Hvis denne tese, som jeg tror er meget mere end en tese, holder stik, er dette forslag fremmende for en positiv udvikling, for et større socialt medansvar på arbejdspladserne.

Jeg synes i hvert fald, det er et tema, som vi har behov for alle sammen og helt uden malice og ideologi, og hvad ved jeg, at få dyrket lidt nærmere. Det er den opfattelse, der blev bibragt mig, og derfor synes jeg, det er nyttigt at spørge: Hvor står det skrevet, at en kollektiv ordning nødvendigvis betyder, at flere kommer med? Det kan jo være, at flere melder fra – med flere mener jeg antallet af virksomheder – og siger, jamen hvis vi skal betale for alle sammen på én gang, så holder vi os fra det; hvis det er sådan, som vi fornemmer det er nu på alkoholpolitikens område, at man alligevel betaler direkte for Pedersen, der har et problem.

Jeg siger bare, at man skal være lidt varsom med at stå og sige, at det her er et indskrænkende forslag på alkoholområdet, og man skal i hvert tilfælde ikke sige, at det er det på de øvrige områder. For hver gang man laver et nyt tiltag, hvor man sikrer flere muligheder for sygdomsbehandling, ja, så er det efter min opfattelse et fremskridt.

Derudover har jeg altså svært ved at forstå, at hvis en arbejdsgiver, det være sig en privat eller